

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 12

Fylke: Buskerud

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Øvre Sandevar.

Emne: Gamle engkultivar

Bygdelag:

Oppskr. av: Pederas Røed

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Martin Fossum, 63 år, f. på Meskestad, kutt og arkeidd

SVAR

hos broren som var borte på garden.

Gustav F. Mørk (Sægfossen) f. 1880 på Mørk, slagt og
gardsarkeidd.(Det vort ikkje høve til å spørja dei systematisk om
dette, M.F. måtte av etter byrde og G.F.M. var vorten
troyst.).

1. Det heiter eng og utslått.

M.F. ekre = eng i omlopp. nyekre = atlegg.

2. M.F. Dei var vort nøgje til å passa på at ikkje
koratt og slikt vaks inn over jorden. Nå starv
mange med det. Dei hadde kvisten av det høvd,
t.d. på ei pløst.3. M.F. kjennur ikkje nokk gamalt middel mot mose
i eng. "Det hjelpte kanskje å rive'n"G.F.M.: Dei brukte ikkje større grasfô for 1880. Den første
tida dei brukte det, sådde dei 2 skalpund på
målet. Hans Kjøstad avla grasfô sjøl, då sådde
han 3 skalpund. Det vort ikkje sådd grasfô i
hinn (bakkane), berre på slatta. (Dei fleste gar-
dane i Øvre Sandevar sag ut til å vera vort
hakkete).

4. Ikkje spurt.

5. G.F.M.: Dei gjødsle ikkje eng med naturleg gjød-

sel, det einaste matte vera dr det vor verleg skrinna
ford.

7. Felle bort.

M.F.: Siget fr gjædelkjelloren heitte dyngvanna. Det
vart ikkje gjort noko for å spreia den, og ein hadde
hellv ikkje noko namn på stykket som fekk den
over seg eller på høyet som vaks dr. Han hadde
hellv ikkje høyst at dei tok omsyn til dyngvanna
når dei plantte trusa. (Det skulle eller vera ~~gjædelkjelloren~~
lett å gjere det i Saudsøer sidan leudet v så kjipst.)
Eg spurte G.F. om han kjente ordet dyngvanna,
men han fekk ikkje tak i det. Georg Bernhardsen
(f. 1910, slags- og garvarknuder) tenkte seg vel om
og minnte det matte vera noko som kom på
"dyngen", gjæsel dyngen.

8. Felle burt,

9. M.F.: Ygaulk dagar heitte dei euga om varen; mor
og onkel fortalde at i 1867 slapp dei Rymme ut på
"flekkesmø" §. Kan ikkje hugsa at dei heitte euga
om varen.

Om hausten heitte dei lute euga.

G.F.: Det vor ikkje vanleg å heite euga om varen,
men ein matte gjera det når det vor fôrnaud. Om
hausten heitte ein alt.

10. Sjå 9, M.F.

11. Det for ein 30 år tidan, sto dei ut røkene hvor
vor med ei rive.

12. Det vor vanleg å ha sommersjøis for, men slutt
i det siste. (På Vines, grannegard til Meskestad,
sag eg ein svab, litt vatbent flake - med mest
Lagen - som vor brite. Her stod det to sommers-
jøis. Det eine sag ut til å vera i bruk. I bakken
avafør As, like ved vegen, stod 9 eit, men det
vor hilt til med fall §. Det sag ut til å ha stått

i gjerdet, men G. S. M. fortalte at enga var vorku ut-
vita der i det siste. Fjøsit stod i alle tinnu hnu med
dyrka mark
sandet, og etter G. S. M. vort gjødsle på sommorfjøs
mykka der. Eg saginnski serly eller korskis fjøs på Vinnes
vår plasset. Dei stod i utkanten av beitet, men om
det var ~~dyrka mark~~ i natleiken, minnest eg ikkje.

G. S. M.: Gjødsla på sommorfjøs vart spreidd om
våren, men ho ~~vart~~ burde vorte spreidd om hausten.
For om hausten at kyrne mykje sopp og fekk lånt
liv. Når kysten lig hi våren, var den tóska i hop i
stora "leivor" som var vanskelege å få utovr.
Eller var sommorgjødsla skrinu.

Nå var kyrne i vinterfjøs og natla var vort
ikkje var så bra at dei kunne vera ute.

13-18 Ukjent

19. Fekje spirit

20. På setra var det sekrløkkers som di slo.

Måget kjørte dei heim om ~~høsten~~ vinteren.

G. S. M.: Løkkene var på 7-8 mål. Gjødsla vart
spreidd utovr der om hausten

M. F.: Gjødsla på setra kjørte dei heim, ~~at~~ dei
tok den annakvart vinter.

21. Ukjent.

